

інструментом реалізації державної політики, виступає важелем впливу на економічні, соціальні, національні, регіональні процеси у суспільстві [1].

Список використаних джерел:

1. Фінанси : підручник / За ред. С.І. Юрія, В.М. Федосова. Київ : Знання, 2008. 611 с.

Рубцова Н.М., к.е.н., доцент, **Горпинич В.В.**,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного,
м. Мелітополь

**МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

Фінансування системи охорони здоров'я будується на поєднанні різних елементів із перевагою тієї чи іншої форми. Велика частка медичних послуг фінансується через обов'язкові законодавчі форми медичного страхування або безпосередньо державою через бюджет. Частково медичні послуги купуються населенням на добровільній основі. Це відбувається або на основі прямої сплати послуг охорони здоров'я, або через добровільне медичне страхування. Отже, медичне страхування може проводитися в обов'язковій і добровільній формах, що в Україні закріплено законом «Про страхування» [1].

Добровільне медичне страхування присутнє майже в усіх країнах світу. Це пояснюється тим, що державних асигнувань на розвиток медицини недостатньо для фінансування системи надання населенню медичної допомоги.

З економічної точки зору добровільне медичне страхування є механізмом компенсації громадянам витрат та збитків, пов'язаних із настанням хвороби або нещасного випадку.

Медичне страхування, яке провадиться в обов'язковій формі, набуває рис соціального страхування, оскільки порядок його проведення визначається державним законодавством.

Обов'язкова форма медичного страхування використовується, як правило, у тих країнах, де переважне значення має суспільна охорона здоров'я, а добровільна – там, де поширені приватні страхові програми. Обов'язкова форма страхування координується державними структурами. Страхові платежі, що сплачуються громадянами та юридичними особами, мають форму податку. Ця форма організації страхового фонду дає змогу планувати медичну допомогу завдяки тому, що надходження коштів до страхового фонду характеризується стабільністю.

Одним із важливих напрямів реформування вітчизняної сфери охорони здоров'я є запровадження системи обов'язкового медичного страхування. Проте сьогодні ця сфера охорони здоров'я так і залишається законодавчо не врегульованою [2].

В Україні з 2000 р. було підготовлено понад 20 законопроектів, але не було єдиного бачення розвитку системи, оскільки, на думку фахівців, в основі цього лежало питання поділу сфер впливу на розпорядження фінансовими потоками, які мають акумулюватися в результаті запровадження ОМС [3, с. 925]. І все ж таки 2017

р. став початком медичної реформи в Україні: було ухвалено Закони «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» [4] та «Про підвищення доступності та якості медичного обслуговування у сільській місцевості» [5], а також схвалено Концепцію реформи фінансування системи охорони здоров'я України [6]. Метою реформи є запровадження нової моделі фінансування системи охорони здоров'я, яка передбачає чіткі зрозумілі гарантії держави щодо медичної допомоги, кращий фінансовий захист для громадян у випадку хвороби, ефективний та справедливий розподіл публічних фінансів та скорочення неформальних платежів.

Зазначимо, що Україна має багато можливостей та перспектив щодо розвитку системи медичного страхування. Проте є і певні проблеми, зокрема необхідним є визначення базової програми обов'язкового медичного страхування шляхом створення зрозумілого переліку медичних послуг, що надаються громадянам безкоштовно, щоб виключити дублювання оплати страхових послуг. Держава має бути зацікавлена в залученні приватної медицини через добровільне медичне страхування до участі в інтегрованій схемі фінансування процесу надання медичних послуг населенню.

Отже, для розвитку медичного страхування в Україні необхідним є: відпрацювання механізму фінансування процесів медичного страхування, який має бути змішаної форми, включаючи вільні кошти населення для недержавних страхових організацій; розширення послуг медичного страхування, які повинні охоплювати цикл: лікування хвороби, профілактика, санаторно-курортне лікування; корегування окремих положень податкового законодавства з метою впровадження стимулів для галузі медичного страхування тощо.

Список використаної літератури

1. Про страхування: Закон України № 85/96-ВР від 07.03.1996 // URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/85/96-вр>
2. Завора Т.М. Соціальне страхування: навчальний посібник / Т.М. Завора. – Полтава: ПолтНТУ, 2013. – 272 с.
3. Бас-Юрчишин М. А. (2015). SWOT-аналіз ринку медичного страхування в Україні. Young Scientist, № 2 (17). – С. 923– 927.
4. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : закон України від 19 жовтня 2017 р. № 2168-URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2168-19>

Рудь Л. М., Линенко А. В. к.е.н., доцент,
Запорізький національний університет,
м. Запоріжжя

ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ВКЛАДЕННЯ КАПІТАЛУ В ІНСТИТУТИ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Інвестиційні фонди є досить потужними інвесторами, що акумулюють суттєві обсяги капіталу та спрямовують його в корпоративний сектор. Унаслідок свого